

Turno de guardia

Títol original: *Heldin* (AKA: *Late Shift*) **Direcció i guió:** Petra Biondina Volpe **Països:** Suïssa, Alemanya **Durada:** 91 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama, thriller **Interpretació:** Leonie Benesch, Sonja Riesen, Alireza Bayram... **Música:** Emilie Levienaise-Farrouch **Fotografia:** Judith Kaufmann **Distribuïdora:** Karma Films **Estrena a Espanya:** 16/01/2026
No recomanada per a menors de 12 anys
Doblada en espanyol / Versió original en alemany i altres, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

A *Turno de guardia*, la infermera Floria exerceix la seva professió amb passió i rigor. Fins i tot enmig del caos escolta sempre els seus pacients i acudeix immediatament a les urgències... O gairebé sempre, perquè la realitat quotidiana resulta sovint imprevisible. Aquest dia falta una companya en una planta completa i amb massa pacients, per la qual cosa a mesura que avança el torn, la Floria s'enfronta cada cop més a una lluita desesperada contra el temps. (Karma Films)

CRÍTICA

20/02/2025 - BERLINALE 2025: Després de Sala de profesores, Leonie Benesch torna amb una altra interpretació estel·lar a la nova cinta sobre el món dels hospitals de Petra Volpe

Turno de guardia, dirigida per **Petra Volpe**, és una pel·lícula amb un propòsit clar. Abans dels crèdits finals, es presenta una estadística sobre l'escassetat de personal sanitari, un problema que forma part d'una crisi actual al sector. Reservar aquest advertiment per al final, projectat a la secció Berlinale Special de la Berlinale, fa que la pel·lícula resulti molt més inquietant, una premonició dels temps futurs si l'escassetat de personal d'infermeria a l'assistència hospitalària empitjora (i molt segurament que ho farà). És evident que la directora suïssa d'*El orden divino* i *Dreamland* ha abordat aquest tema amb genuïna preocupació. La pel·lícula està feta de manera impecable, amb una narrativa ben estructurada i a un bon ritme amb la crua intensitat pròpia d'un hospital.

Late Shift és una pel·lícula protagonitzada per **Leonie Benesch**, la revelació de *Sala de profesores*, i filmada per la directora de fotografia **Judith Kaufmann** (també de *Sala de profesores* i *La emperatriz rebelde*). Aquest llargmetratge utilitza tots els recursos d'un thriller sòlid i humanista per submergir l'espectador en un món desenfrenat de deure, responsabilitat i procediments, on els errors comporten un cost letal. A l'inici de la pel·lícula, la infermera Floria (Benesch) s'encarrega del torn de nit seguit d'un dia lliure. Se la mostra somrient, molt pacient i àgil en moure's d'una banda a l'altra. Únicament hi ha de servei dues infermeres i un estudiant en pràctiques. S'acosta un torn complicat, encara que el guió de Volpe s'allunya del dramatisme exagerat. Gràcies a les prolongades preses amb càmera en mà i extensos *travellings* que segueixen cada moviment de la Floria, el que succeeix sembla transcórrer en temps real (encara que no sigui així). S'acumulen nombrosos successos i tot escala amb rapidesa, però cal tenir en compte que aquesta és la realitat de qualsevol hospital del món cada dia.

Amb la sala de cirurgia col·lapsada i sense prou personal, la Floria sembla acostumada al ritme de tot. Benesch parla amb un to suau i una mirada comprensiva, fins i tot quan els pacients no semblen merèixer-ho del tot. És una figura plenament de confiança. Les seves rondes són constantment interrompudes per crits d'altres pacients o el so del mòbil a la seva butxaca, de manera que l'audiència és sempre conscient de la quantitat de tasques que ha de fer en tot moment. *Late Shift* accelera o alenteix el temps segons calgui, assegurant-se que els pacients rebin completa atenció (tant de part de la infermera com de l'espectador), i això evita alhora que la pel·lícula es converteixi en una oda idealitzada a la figura de la infermera.

Per a Benesch, que ja ha demostrat resiliència i una gran habilitat per canalitzar allò que el seu personatge no està expressant físicament, el paper de la Floria és tan exigent com el de Miss Nowak a *Sala de profesores*. Específicament, les llargues i ininterrompudes preses en què s'han d'organitzar medicaments, agafar vials i preparar injeccions per a una dotzena de pacients alhora són tan fascinants de veure gràcies al fet que la interpretació es concentra completament en les hàbils mans de Benesch. En general, el treball cinematogràfic darrere de *Late Shift* l'eleva, ja que no només extreu tensió d'una font natural (un dia a la sala de cirurgia), sinó que també presenta una representació urgent i precisa de problemes socials que, sovint, donem per fets.

Savina Petkova - cineuropa.org